

Outi Lappalainen

TURVAPAIKKANI

Blogitekstikokoelma

TURVAPAIKKANI

Blogitekstikokoelma

Kiitos perheelle, ystäville ja Isälle rakkaudesta

Outi Lappalainen

TURVAPAIKKANI

Blogitekstikokoelma

© 2021 Outi Lappalainen

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-6071-0

Sisällysluettelo

JOULU 9

Varjojen maan valo 11

Korttien kertomaa 12

Pakkassäässä 15

Joulun lahjat 19

Ihmeellisen totta 22

The Greatest Gift of All 25

Sulillansa hän sinua suojaa 27

Rukous tänä iltana 29

TALVI 31

Valo voittaa 33

Kolmenkymppin kriisi – ja kiitos 35

Pimeään keskellä 39

Isä meidän 42

Lunta valkeampaa 45

Elämän leipää ja vettä 47

Tähtitaivaan alla 48

Kosketus 50

Valon pisaroita 51

Aamurukous 53

Äidin rukous 54

Tarvitsen sinua 55

Laulu 56

Tänä iltana 57

Valoa ja varjoa 58

Takkatulen roihua 61

KEVÄT 63

Laskiaispullia ja paastosaarnoja 65

Rukous pitkäperjantain iltana 70

Katse 72

Kipu 73
Anteeksi 75
Anna meille anteeksi 77
Kultahiekkaa 78
Inhimillinen ihme 79
Pääsiäisen paradokseja 82
Valo 85
Kateudesta vihreä 87
Virsihelmiä 90
Korkeimman suojassa 94
Ilonsäteitä 96
Entä jos tietäisin 98
Puiston hämärässä 99
Ihme ja kumma 104
Aurinko armas 109
Ihme 111
Sinä 112

KESÄ 115
Maalaishiiri kaupungissa 117
Salaisuus 120
Laumaelämää 122
Kohti kokonaista 128
Pennies from Heaven 132
Koti on siellä missä sydän on 133
Kasvukipuja 136
Heinäkuun illassa 139
Avaran taivaan alla 142
Totta vai tarua 144
Keidas 146

ARKI JA PERHE 149
Poikia ja tyttäriä 151
Pienessä mielessä 154
Sota ja rauha lapsen silmin 157

Gabril – pieni enkeli 161
Iltapesun aikaan 163
Credo 165

SYKSY 169
Keskeneräiset 171
Heijastuksia 176
Päivän manna 178
Kaiken maailman murheita 181
Pohdintaa luopumisen tuskasta ja siunauksesta 183
Tänä iltana 189
Aika on... 191
Laonnutta viljaa 193
Ankkuri 194
Aallokossa 195
Rakkaus 196
Broken Hallelujah 198
Kuiskaus 202
Vapaa 203
Hyvä voittaa 206
Matkalla uuteen viikkoon 209
O Happy Day 211
Uutta ja kaunista 215
Onneni on olla Herraa lähellä 217
Löytö 219
Tulkoon sinun valtakuntasi 221
Ohikiitävää 223

EPILOGI 229
Jaakobinpainia 231
Lainattua 237

JOULU

Varjojen maan valo

"Kansa, joka pimeydessä vaeltaa, näkee suuren valkeuden; jotka asuvat kuoleman varjon maassa, niille loistaa valkeus." (Jes. 9: 2)

Joulu on tulossa. Monet kaipaavat lunta valaisemaan maisemaa. Useille pihoille on laitettu jouluvaloja tuikkimaan pimeään iltaan.

Edellisiltana sanoimme iltarukouksen jo hämäräksi laitetussa lastenhuoneessa. Kun olin jo lähdössä, poikani tarjoutui sytyttämään valot uudelleen, jotta näkisin kävellä ulos huoneesta. Sanoin, ettei tarvitse, koska näen kulkea ovelle, jonka takaa kajastaa valoa. Se muistutti minua Jeesuksesta, jota kuvataan monissa kohdin Raamatussa valona. Ymmärsin, ettei ole väliä, vaikka ympärillämme olisi kuinka pimeää tahansa. Valo näyttää meille, mihin suuntaan kulkea; sen Kristus-oven, jonka takaa kajastaa taivaan valkeus.

Hän tulee valoksi sydämemme pimeään. Hän peittää syntimme kirkkaudellaan ja valaisee meille joulun todellisen merkityksen. Siitä riittää iloa ja rauhaa kaikelle kansalle.

Korttien kertomaa

Olen levittänyt pöydälle pinon vanhoja joulukortteja. Ajattelin tehdä askarteluliikkeessä näkemäni mallin mukaisesti kierrätyshengessä vanhoista korteista uusia. Nyt katselen vuosien varrella saamiani kortteja ja mietin, raaskisiko niitä sittenkään leikellä uusien korttien somisteiksi. Katselen joulutähtiä, seimiasetelmia, tonttuja, joulukuusia, talvimaisemia, käsintehtyjä kynttilöiden kuvia ja jouluilon toivotuksia. Korttien eteen on nähty paljon vaivaa. Kääntelen kortteja, luen tekstejä ja muistan lämmöllä jokaista kortin lähettänyttä. Katselen hieman haikeana, kuinka moneen eri osoitteeseen olemme saaneet joulukortteja. Useampi on käännetty postin kautta uuteen osoitteeseen. Tänäkin vuonna osa korteista taitaa tulla perille mutkan kautta.

Samalla mietin, miten siunattuja olemme olleet, kun itse Joulun lapsi on löytänyt joka joulu luoksemme. Missä osoitteessa olemmekaan asuneet, aina Hän on etsinyt tiensä sydämiimme. Miten suuresti Hän onkaan nähnyt vaivaa, jotta meillä olisi todellinen jouluilo. Miten rakkaudentäyteisiä joulutervehdyksiä Hän tuokaan meille sanansa ja pyhien sakramenttien kautta. Värikkäämmin kuin joulukortit konsanaan Hän

maalaa eteemme kuvan rakastavasta Isästä, joka antoi oman Poikansa maailmaan meidän hyväksemme. Miten siunattuja olemme, kun Hän saapuu luoksemme yhä uudelleen!

Päätän olla saksimatta vanhoja joulukortteja, ovathan ne minulle rakkaita muistoja, ja siksi olen ne tähänkin asti säilyttänyt. Jouluun kuuluu muutenkin paljon vanhaa ja rakasta. Joulun sanomakin on aina sama, mutta silti se on joka joulu, ja joka päivä, myös uusi ja tuore. Kuin oliivipuun lehti, jonka kyyhkynen toi pitkän odotuksen jälkeen Nooan arkin pimeyteen. Jumala ei ole unohtanut meitä. Hänen armonsa on joka aamu, vielä tänäänkin, uusi. Hän tuli itse lapseksi, jotta meistä voisi tulla Hänen lapsiaan. Hän rakastaa meitä yhä, ja juuri siksi mekin saamme ja haluamme olla levittämässä Hänen rakkauttaan. Se on valo, joka loistaa meille pimeässä kulkeville. Se valo johtaa kotiin.

Siksi teen tänäkin vuonna ihan uusia kortteja, jotka monin eri tavoin kertovat joulun ilosanomasta. Valosta, rakkaudesta, lämmöstä, siitä ihmeellisestä joulun lahjasta, joka ei lakkaa hämmästyttämästä ja hämmentämästä. Ja joka silti on ihmeellisen tosi.

Rakkaan Mamman joulukorttiinsa lainaamin
laulun sanoin:

"Tulkoon juhla todellinen.

Tulkoon Jeesus Herraksi sen.

Silloin joulu luonamme on."

Pakkassäässä

"Kun maass' on hanki ja järvet jäässä
ja silmä sammunut auringon,
- kun joulu on, kun joulu on."

Täytyy tunnustaa, että en ole mikään perinteisten suomalaisten joululaulujen fani. Mieluiten kuuntelen vanhoja brittiläisiä, ranskalaisia ja amerikkalaisia joululauluja, joissa parhaimmillaan kohtaavat vangitseva tunnelma, kiinnostava melodia ja joulun iloista sanomaa korostavat vahvat sanat. Monista suomalaisista joululauluista ainakin jokin näistä puolista jää uupumaan.

Tänään mielessäni on kuitenkin soinnut perinteistäkin perinteisempi Otto Kotilaisen ja Alpo Noposen joululaulu "Kun joulu on". Sen sanat ja vähän surumielinen tunnelma sopivat niin hyvin juuri tähän hetkeen. Pihan pakkassäiden lisäksi olen nimittäin viime viikkoina käynyt kovaa painia jääkylmän sydämeni kanssa. Olen ollut itsekäs ja toisille kateellinen. Olen saanut itsekin paljon hyvää mutta olen ollut kylmä kiittämään siitä. Suurimpina murheinani on ollut

se, että olen suhtautunut viileästi Raamatun lukemista kohtaan ja kaiken lisäksi Raamattua lukiessani olen kohdannut ajatuksissani ihan jatkuvasti epäilyä. On ollut vaikea uskoa Raamatun todenmukaisuuteen ja toisaalta Jumalan ja Hänen vihansa ja rakkautensa todellisuuteen. Haluaisin olla varma niistä, mutta näenkin olevani hyvin heikko uskossa. Minun on ollut vaikea puolustautua näitä kiusaajan houkutuksia vastaan, kun olen ollut niin haluton luottamaan siihen, että Jumala kyllä on tarpeeksi voimakas pitämään minut uskossa ja pelastamaan minut silloinkin, kun tunnen itseni voimattomaksi uskomaan. Viime viikolla syntieni tunnustaminen pastorille ja saamani synninpäästö sekä sunnuntainen ehtoollinen antoivat levätä Vapahtajan armossa. Mutta ei paini siihen päättynyt.

Taas eilen illalla luin kylmän viileästi ja vähän nyrpeästi Luukkaan evankeliumin kuudetta lukua. Ei oikein huvittanut, mikään ei oikein kolahtanut, oli aika kalsea fiilis. Pyysin kyllä, että Jumala antaisi sanansa puhua minullekin. En voinut kuin ihmetellä, kun sekä Jeesuksen todella väkevät että todella lempeät sanat vain kimpoilivat kovaa mieltäni vasten. Jatkoin kylmissäni, sydän jäässä, lukemista, kunnes yksi kohta kalautti jään halki.

Saata minut kalliolle, joka on minulle liian korkea.
Sillä sinä olet minun turvapaikkani.
Psalmi 61: 2-4

Turvapaikkani- blogitekstikokoelman elämänmakuiset tekstit tuovat uskon lähelle, pohtivat, ihmettelevät, kipuilevat, ihastelevat. Lapsiperheen kiireessä, rakenteilla olevassa kodissa, työmatkalla, juoksulenkillä illan lempeässä hämärässä. Arjen ja pyhän hetkissä viivähdetään turvapaikassa, joka on aivan lähellä.

Turvapaikkani- blogitekstikokoelmaan on koottu lyhytproosaa, runoja ja rukouksia kirjoittajan Turvapaikkani-blogista.

BoD

9 789528 060710